

4420

Krifa
Klokhøjen 4
8200 Aarhus N
Tlf. 8911 2233

19. maj 2022

Brev til retsudvalget

Bemærkninger til lovforslag nr. L 181 fremsat den 27. april 2022:

Efter nærlæsning af det omfangsrige lovforslag (L181), der vedrører indførelse af regler om forebyggende rekonstruktion m.v. har Kristelig Fagforening konstateret, at der har sneget sig en ændring ind vedrørende reglerne om kurators adgang til at indtræde i et løbende mellemværende under en konkursbehandling (konkurslovens § 56, stk. 2).

Forslaget har stor betydning for lønmodtagere, og Kristelig Fagforening vil på det kraftigste opfordre til, at forslagens bemærkninger vedrørende konkurslovens § 56, stk. 2 (og § 12 p, stk. 2) ændres, hvilket der vil blive redegjort for i det følgende.

Konkurslovens § 56:

Konkurslovens § 56 foreskriver følgende:

Indtræder boet i aftalen, bliver det berettiget og forpligtet på aftalens vilkår.

Stk. 2 Angår aftalen en løbende ydelse til skyldneren, bliver boet ved sin indtræden forpligtet til at udrede vederlaget for tiden efter konkursdekretets afsigelse indtil en eventuel opsigelse i medfør af § 55, stk. 3, 1. pkt., eller § 61, stk. 1, som massekrav

Krifa er fællesbenævnelse
for Kristelig A-kasse og
Kristelig Fagforening

Hidtil har den gængse opfattelse været, at såfremt boet indtræder i en aftale, bliver boet berettiget og forpligtet på aftalens vilkår, jf. også bestemmelsens ordlyd. Med andre ord: hvis kurator indtræder i et løbende mellemværende, er kurator forpligtet til at opfylde aftalen.

Kurators sikkerhedsventil har ligget i, at såfremt en aftale forekom urimelig – eller i øvrigt ikke ville være til gavn for konkursboet – så har kurator altid haft muligheden for at lade være med at indtræde i aftalen, hvorefter krav i henhold til aftalen ikke ville opnå massekravsstatus (konkurslovens § 93), og kurator vil således ikke være forpligtet til at afregne krav i henhold til aftalen.

Lovforslag nr. L181 af 27. april 2022:

Ved lovforslag nr. L181 af 27. april 2022 forslås det at ændre ordlyden af konkurslovens § 12 p, stk. 2 (regulere indtræden i rekonstruktion), så den stemmer overens med konkurslovens § 56, stk. 2 (regulerer indtræden i konkurs).

Af lovforslagets side 175 (afsnit 4) følger det af bemærkningerne til ændring af § 12 p, stk. 2, at *"Ved den foreslåede ændring af 1. led sikres det, at bestemmelsen ikke har et bredere anvendelsesområde end den tilsvarende regel i § 56, stk. 2, 1. led..."*

Det er Kristelig Fagforenings opfattelse, at det giver god mening, at de to bestemmelser ensartes, og at man derved tilsikrer, at retsvirkningerne ved indtræden i et løbende mellemværende under rekonstruktion og konkurs er ens.

Men – i næste afsnit (side 175, afsnit 5) følger en præcisering i form af et eksempel på krav, der ikke ville skulle honoreres ved kurators indtræden: *"...Eksempelvis vil et krav på stay on-bonus, som skyldneren har tilsagt medkontrahenten (den ansatte) inden rekonstruktionsbehandlingen, ikke være omfattet, uanset denne bonus er betinget af, at den ansatte udfører arbejde i en periode, der først udløber under rekonstruktionsbehandlingen."*

Eksemplet har baggrund i Konkursrådets betænkning nr. 1579/2022 og fremgår af Lovforslagets side 83, afsnit 3.1.10.3.2.

Her beskriver Konkursrådet med grundlag i to Østre Landsrets domme, at det nu er *"... fastslået, at krav på henholdsvis en stay-on bonus og et indretningstilskud ikke kan anses som periodiske vederlag og derfor ikke omfattes af konkurslovens § 56, stk. 2."* Det betyder i praksis, at kurator ikke vil være forpligtet til at honorere kravene, selvom kurator vælger at indtræde og videreføre aftalerne under konkursbehandlingen.

Vælger kurator at indtræde i aftalen, vil den ansatte således være forpligtet til at opfylde sin ansættelsesaftale over for konkursboet, men kurator vil kun være forpligtet til at afregne dele af ansættelsesaftalen over for den ansatte.

Af lovforslaget side 187, 2. afsnit (bemærkninger til konkurslovens § 56, stk. 2) følger det, at *"Den foreslåede affattelse [for så vidt angår konkurslovens § 56, stk. 2] svarer til, hvad der forslås at gælde under en rekonstruktionsbehandling, jf. § 12p, stk. 2"*.

På baggrund af lovforslagets præcisering vil en kurator/rekonstruktør under en konkurs/rekonstruktion således ikke være forpligtet til at honorere en stay-on bonus.

Problemet med Konkursrådets udlægning af retspraksis er midlertidigt, at Konkursrådet af uransagelige årsager undlader at nævne, at Østre Landsrets afgørelse vedrørende stay-on bonusser ikke nødvendigvis er endelig, idet lønmodtagerne har ansøgt om tredjeinstansbevilling.

Der er således ikke fastslået en retstilstand endnu.

Der er i forbindelse med de ansattes ansøgning om tredjeinstansbevilling udfærdiget en redegørelse fra professor Anders Ørgaard, der konstaterer at der i teorien er divergerende holdninger og opfattelser i forhold til spørgsmålet om hvorvidt et lønvederlag af den pågældende art er omfattet af konkurslovens § 56, stk. 2 eller ej. Ørgaard konstaterer derfor, at sagen ifølge hans opfattelse er principiel.

Det må derfor have formodningen for sig, at Procesbevillingsnævnet vil imødekomme de ansattes ansøgning om tredjeinstansbevilling, og at Højesteret derfor senere hen skal tage stilling spørgsmålet (forudsat at loven ikke forinden ændres/præciseres).

Det er grundlæggende Kristelig Fagforenings opfattelse, at det ikke giver nogen mening at præcisere en retstilstand, som domstolene ikke har taget endeligt stilling til.

Det er endvidere Kristelig Fagforenings opfattelse, at det er domstolene, der bør fortolke og fastlægge rækkevidden af konkurslovens § 56, stk. 2 og ikke folketinget (Konkursrådet).

Østre Landsrets dom af 8. november 2021:

En stay on bonus tildeles typisk til ansatte, som en arbejdsgiver ønsker at fastholde i en stilling i en længere periode, fordi den ansatte er vigtig for virksomheden.

I Østre Landsrets dom af 8. november 2021 (som danner baggrund for Konkursrådets forslag om præcisering) var bonussen tildelt, idet virksomheden var i en kritisk periode, og det var helt centralt for virksomhedens overlevelse, at nøglemedarbejderne forblev i deres stillinger.

Derfor blev en række medarbejdere i november 2018 tildelt en bonus på 3 måneders løn, såfremt de forblev i deres stillinger frem til januar 2020. Ifølge de ansatte selv modtog de tilsagnene om bonus under forudsætning af, at de til gengæld ikke ville modtage lønforhøjelser i den pågældende periode.

Arbejdsgiveren blev efterfølgende taget under konkursbehandling i december 2018, hvorefter kurator valgte at indtræde i ansættelsesaftalerne.

De ansatte fortsatte herefter med arbejde for kurator frem til februar 2020 (nogle i længere tid), hvorefter de ansatte ifølge deres bonustillæg var berettiget til deres bonus.

Kurator afviste efterfølgende at betale bonussen helt eller delvist, hvilket Østre Landsret senere ved dom af 8. november 2021 gav kurator medhold i.

Det er fagforeningernes opfattelse, at medarbejderne som minimum har ret til at få en forholdsmæssig del af deres bonus udbetalt af konkursboet (den del af bonussen der kan henføres til den periode, hvor kurator var indtrådt i ansættelsesaftalerne, og medarbejderne udførte arbejde for kurator).

Det er det spørgsmål, som fagforeninger ønsker, at Højesteret skal tage stilling til.

Konkursrådets sammensætning:

Kigger man på Konkursrådets sammensætning, kommer det ikke som nogen overraskelse, at Konkursrådet finder, *"at resultatet i de to afgørelser er korrekt og udtryk for en hensigtsmæssig retstilstand..."*. (side 83 i lovforslaget)

Konkursrådet består blandt andet består af professor Kim Sommer, som hele tiden har støttet Østre Landsrets synspunkt (modsat blandt andet professor dr. jur. Torsten Iversen), hvilket også fremgår af professor Anders Ørgaards redegørelse.

Herudover består Konkursrådet af dommer Torben Kuld Hansen, som netop har afsagde dom i Sø- og Handelsretten som første instans (som efterfølgende blev stadfæstet af Østre Landsret).

Herudover består Konkursrådet af to konkursadvokater, advokat Nete Weber og advokat Kristian Dalsgaard, som alt andet lige også vil støtte den meget "kuratorvenlige" fortolkning, hvorefter kuratorer fremover blot kan se bort fra dele af de aftaler som arbejdsgiver og arbejdstager ærligt og redeligt har vedtaget.

Der er ikke i Konkursrådet udpeget repræsentanter for lønmodtagerne.

Det kommer derfor ikke som nogen overraskelse, at Konkursrådet støtter Østre Landsrets fortolkning.

Behovet for en præcisering omkring stay on bonus:

Da det specifikke spørgsmål omkring stay-on bonusser netop er ved at blive behandlet af de danske Domstole kan det undre, hvorfor Konkursrådet overhovedet mener, at der er behov for en præcisering.

Såfremt Procesbevillingsnævnet imødekommer ansøgningen, vil Højesteret jo klarlægge retstillingen i forhold til det specifikke spørgsmål.

Imødekommer Procesbevillingsnævnet – mod forventning – ikke ansøgningen, vil der ligge en endelig landsretsafgørelse, der klarlægger retsstillingen.

Ændring af lovforslaget:

Hvis lovforslaget gennemføres i sin nuværende form, vil det have vidtrækkende konsekvenser for lønmodtagere, og det vil afskære lønmodtagerne fra at få Højesteret til at tage stilling til fortolkningen af konkurslovens § 56, stk. 2.

Det er derfor Kristeligt Fagforenings opfattelse, at lovforslaget bør ændres.

Det er Kristelig Fagforenings opfattelse, at man i bemærkningerne til lovforslaget enten bør anfører, at retstillingen for så vidt angår stay on bonusser ikke er endeligt afklaret, idet der er ansøgt om tredjeinstansbevilling, men at det uanset resultatet af sagen er hensigten, at reglerne omkring indtræden skal have samme retsvirkning uanset om der er tale om en konkursbehandling eller rekonstruktionsbehandling.

Alternativt er det Kristelig Fagforenings opfattelse, at følgende afsnit på side 175 bør udelades fra forslaget:

"... Eksempelvis vil et krav på stay-on bonus, som skyldneren har tilsagt medkontrahenten (den ansatte) inden rekonstruktionsbehandlingen, ikke være omfattet, uanset denne bonus er betinget af, at den ansatte udfører arbejde i en periode, der først udløber under rekonstruktionsbehandlingen..."

Den øvrige del af præciseringerne (vedrørende gamle erstatningskrav på lejemål) er der enighed om i litteraturen, og retstilstanden bakkes op af retspraksis, hvorfor denne del ikke nødvendigvis bør udelades fra forslaget.

Opsummerende:

Det er Kristelig Fagforenings opfattelse, at det vil være en stor krænkelse af retsfølelsen, såfremt folketinget præciserer en retstilstand, der ikke nødvendigvis er endelig klarlagt endnu, og som vil bevirke, at lønmodtagerne ikke kan få prøvet det principielle spørgsmål ved Højesteret.

Som anført ovenfor vil konsekvensen være, at lønmodtagerne for fremtiden kan tvinges til at arbejde for kurator uden at alle dele af de ansattes ansættelsesaftaler bliver opfyldt af kurator.

Det vil betyde, at muligheden for en kriseramt virksomhed for at beholde nøglemedarbejdere via en stay-on bonus, vil blive forringet- med flere konkurser til følge.

På den baggrund skal Kristelig Fagforening på det kraftigste opfordre til, at en eventuel præcisering vedrørende stay-on bonusser afventer, at der er truffet endelig afgørelse i den konkrete sag af Højesteret (eller Procesbevillingsnævnet).

Venlig hilsen

Per Dyrholm
Politisk konsulent